

Z żałobnej karty:

1.) 19 lutego 2016 r. pożegnaliśmy śp. Hannę KARWOWSKĄ z domu WESTRICH, która zmarła 8 lutego 2016 r. w wieku 92 lat.

2.) 1 marca 2016 r. pożegnaliśmy śp. Krystynę Józefę WERESZCZAK z domu STRAUCH, która zmarła 24 lutego 2016 r. w wieku 81 lat.

Nasza Parafia

Informator Ewangelicko – Augsburskiej
Parafii Wniebowstąpienia Pańskiego
w Warszawie

Nr 3 (176) – marzec 2016 roku

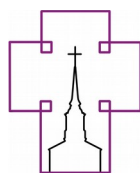
Hasło miesiąca: Jezus mówi: jak mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem; trwajcie w miłości mojej. J 15,9

Najserdeczniejsze życzenia składamy naszym Jubilatom:

Emilii MILERSKIEJ – 1 marca	Henryce WOLFRAM – 21 marca
Łucji FRITZ – 10 marca	Halinie WOLFF – 21 marca
Elżbiecie Fogel – 12 marca	Stanisławie PRZYBYSZ – 22 marca
Januszowi NARZYŃSKIEMU – 14 marca	Zbigniewowi KOTULSKIEMU – 27 marca
Hannie KALBARCZYK – 19 marca	Lidii MESSERSCHMIDT – 27 marca
Józefowi MAŻYS – 19 marca	Hannie SABAT – 28 marca
Hannie FROŁOW-KASZYŃSKIEJ – 20 marca	Alfredzie KLOTZ – 31 marca
Zdzisławowi RONDIO – 21 marca	Alinie WIŚNIEWSKIEJ – 31 marca

„Jeżeli wezmę skrzydła jutrzeńki, jeśli zamieszkam na krańcu morza: tam również ręka Twoja będzie mnie prowadziła” Psalm 139, 9-10.

©Nasza Parafia – Informator Rady Parafialnej PE-A Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie
Redakcja: Dariusz Chwastek, Adam Golański, Tadeusz Wl. Świątek, Małgorzata Weigle i Marta Zachraj.

Droży czytelnicy, pragniemy poinformować, iż na naszej parafialnej stronie internetowej <http://www.pulawska.luteranie.pl/> istnieje możliwość pobrania informatora „Nasza Parafia” w formie elektronicznej (pdf), a także w formie spakowanej (zip) w postaci podzielonej na strony do samodzielnego wydrukowania. Będziemy Państwu wdzięczni za przekazywanie wszelkich uwag i propozycji dotyczących pisma na adres mailowy parafii: pulawska@luteranie.pl lub bezpośrednio do p. Adama Golańskiego, który zajmuje się wszelkimi sprawami technicznymi związanymi z jego wydawaniem: adam.golanski@gmx.com

Parafia Ewangelicko-Augsburska Wniebowstąpienia Pańskiego ul. Puławska 2a
02-566 Warszawa, tel./fax 22 849 77 05 ☎ nr konta: 51-1020-1068-0000-1802-0000-0315
Godziny pracy kancelarii: pn., pt.: 10:00 – 13:00; wt., śr., czw.: 15:00 – 18:00; niedz.: 11:30 – 12:30

ks. dr Dariusz Chwastek *Krzyż Jezusa – źródło chrześcijańskiej nadziei*

A gdy przyszli na miejsce, zwane Golgota, co znaczy Miejsce Trupiej Czaszki, dali mu do picia wino zmieszane z żółcią; i skosztował je, ale nie chciał pić. A gdy go przybliżyli do krzyża, rozdzielili szaty jego, rzucając o nie losy, po czym usiedli i pilnowali go tam. I umieścili nad jego głową napis z podaniem jego winy: Ten jest Jezus, król żydowski. Wraz z nim ukrzyżowali wówczas dwóch złoczyńców, jednego po prawicy, a drugiego po lewicy. A ci, którzy przechodzili mimo, bluźnili mu, kiwali głowami swymi, i mówili: Ty, który rozwalasz świątynię i w trzy dni ją odbudowujesz, ratuj siebie samego, jeśli jesteś Synem Bożym, i zstąp z krzyża. Podobnie i arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie i starszymi wyśmiewali się z niego i mówili: Innym ratował, a siebie samego ratować nie może; jest królem izraelskim, niech teraz zstąpi z krzyża; a uwierzymy w niego. Zaufał Bogu; niech On teraz go wybawi, jeśli ma w nim upodobanie, wszak powiedział: Jestem Synem Bożym. Tak samo urągali mu złoczyńcy, którzy z nim razem byli ukrzyżowani. A od szóstej godziny do godziny dziewiątej ciemność zaległa całą ziemię. A około dziewiątej godziny zawołał Jezus donośnym głosem: Eli, Eli, lama sabachtani! Co znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? Niektórzy zaś z tych, co tam stali, usłyszawszy to, mówili: Ten Eliasza woła. I zaraz pobiegł jeden z nich, wziął gąbkę, napłynął octem, włożył na trzcinę i dał mu pić. A inni mówili: Poczekaj, zobaczymy, czy Eliasza przyjdzie, aby go wyratować. Ale Jezus znowu zawołał donośnym głosem i oddał ducha (Mt 27, 33-50).

Drogie siostry i bracia w Jezusie Chrystusie!

Wyjątkowość chrześcijaństwa bierze się stąd, że Bóg, który w Jezusie Chrystusie stał się człowiekiem, poznaje cierpienie, a także samą śmierć. Bóg-człowiek doświadcza ludzkiej doli i niedoli – jak mówił Apostoł Paweł – łącznie ze śmiercią na Krzyżu. Kim więc jest ów Bóg, skoro stał się człowiekiem, skoro utożsamiał się z rodzajem ludzkim? I kim jest człowiek, do którego Pan Bóg zechciał przemówić? Jacy jesteśmy, my sami najlepiej wiemy. A jednak Bóg zechciał stać się człowiekiem dokładnie takim jak my. Oznacza to, iż stając się człowiekiem, Bóg przychodzi do nas według dróg i miar, jakie my sami znamy, jakimi my sami się posługujemy. Bóg, który przychodzi na świat w Jezusie Chrystusie nie uchyla się przed żadnym doświadczeniem ludzkim, w tym również nie ucieka przed cierpieniem, które nie omija żadnego człowieka – od najmłodszego do najstarszego. O cierpieniu długo można by mówić, a jeszcze dłużej słuchać tych, którzy go bardzo mocno doświadczają. Żadne słowa chyba nie są w stanie wyrazić przeżywanego cierpienia. Cierpienie niejako zrównuje ze sobą wszystkich ludzi. Można także powiedzieć, że według biblijnego świadectwa pojednanie Boga z ludźmi nie dokonuje się bez wyrzeczenia, bólu i ofiary, a więc bez cierpienia. Jednak podkreślić musimy, że pierwszym, kto w sposób wolny przyjął to cierpienie, okazał się sam Bóg właśnie w Jezusie Chrystusie. Dlatego to Krzyż Chrystusa jest źródłem naszej duchowej wolności oraz mocnym fundamentem naszych chrześcijańskich powinności. Krzyżowa ofiara Jezusa nie jest już sprawą woli surowego, a nawet okrutnego Boga sprawiedliwości.